

اسرائیل و ربودن اعضاء بدن جوانان فلسطینی!

در تاریخ ۱۷ اوت ۲۰۰۹ در روزنامه ی سوئدی افتون بلاد (۱) مقاله ای به قلم خیرنگاری به نام دونالد بوستروم (۲) چاپ شد که پرده دیگری از جنایات دولت صهیونیستی اسرائیل را در مقابل دید همگان قرار داد. این جنایت یعنی ربودن اعضاء بدن جوانان فلسطینی در حالیکه هنوز زنده می باشند آنچنان چهره دولت صهیونیستی اسرائیل را افشاء نمود که باعث خشم شدید این دولت قاتل گشته و به دنبال آن مقامات ارشد این دولت خواهان تنبیه نویسنده مقاله شدند.

دونالد بوستروم خیرنگاری غیر وابسته است که در سال ۱۹۹۲ در ساحل غربی رود اردن سکونت گزیده و بر روی کتابی کار میکرد تا این که کارکنان سازمان ملل و هلال احمر ساکن ساحل غربی بطور محرمانه به او اطلاع دادند که سربازان اسرائیلی جوانان فلسطینی را به بهانه های گوناگون چون سنگ پراکنی به طرف سربازان اسرائیلی با تیر "شکار" کرده و سپس اعضاء بدن همچون قلب، کبد و کلیه آن ها را بفروش می رسانند. دونالد بوستروم برای اثبات صحت این جنایت با خانواده های قربانیان مصاحبه کرده و به عمق فاجعه پی برد که به گفته خودش از وحشت مو بر تنش راست شد. او گزارشش را چنین مینویسد:

"لوی ایزاک روزنبوم خاخام اهل نیو جرسی آمریکا در گفتگویی محرمانه که ضبط شده بود با شخصی که در حقیقت مأمور اف بی آی بوده و وانمود کرده بود که خواهان خریدن کلیه است گفته بود که او دلال است. چند روز بعد که او و همه همدستانش که شامل ۵ خاخام و تعداد زیادی سیاستمدار که نمایندگان مجلس، شهرداران و صاحب مناصب دولتی هستند دستگیر میشوند که جرم همه آنها در رابطه با خرید و فروش اعضاء بدن در بازار سیاه و قاچاق پول بود. آن ها کلیه را از اسرائیل به قیمت ۱۰ هزار دلار خریده و بعد به کسانی که احتیاج دارند به قیمت ۱۶۰ هزار دلار میفروختند. این اولین بار بود که حمل و نقل غیرقانونی اعضاء بدن در اسناد ذکر میشود.

کشورهای عمده ای که اقدام غیر قانونی تجارت اعضاء بدن در آن ها جریان دارد پاکستان، فیلیپین و چین هستند که تصور میشود در آن ها اعضاء بدن زندانیان اعدام شده از تن آن ها برداشته میشود. ولی با یقین میتوان گفت که این مسئله در فلسطین صحت دارد که همانند چین و پاکستان، زندانی را زمانی می کشند که به اعضاء بدن وی احتیاج دارند. این جنایت وحشتناکی است و باید دادگاه بین المللی در مورد جنایات این ارتش صهیونیستی تحقیقاتی بکند.

اسرائیل بارها در مورد شیوه های غیر اخلاقی تهیه و پیوند اعضاء بدن مورد انتقاد قرار گرفته است. کشورهایی از جمله فرانسه روابط خود را در محدوده نقل و انتقال اعضاء بدن با اسرائیل قطع کرده اند و روزنامه اورشلیم پست نوشت "در این مورد انتظار می رود که دیگر کشورهای اروپایی از فرانسه تبعیت کنند."

نیمی از تعداد کلیه هایی که اسرائیلی ها با عمل جراحی پیوند دریافت کرده اند بطور غیرقانونی از ترکیه، اروپای شرقی یا آمریکای لاتین خریداری شده اند. مامورین اداره بهداشت اسرائیل اطلاع کامل از این فعالیت ها را دارند ولی برای جلوگیری از آن کاری انجام نمیدهند. در سال ۲۰۰۲ در کنفرانسی اعلان شد که اسرائیل تنها کشور غربی است که گروه های پزشکی آن تجارت غیرقانونی اعضاء بدن را محکوم نکرده اند و یا تدبیر قانونی بر علیه پزشکانی که در این عمل خلاف قانون دخالت دارند بکار نبرده است، بلکه برعکس پزشکانی که مسئولیت ریاست بیمارستان های بزرگ را دارند در این جرم شرکت داشته اند.

در سال ۱۹۹۲ ایهود اولمرت وزیر بهداشت وقت اسرائیل در تلاشی برای حل مشکل کمبود اعضا بدن، در پرسشنامه‌هایی که در روزنامه‌ها چاپ شد موفق شد مردم اسرائیل را قانع کند که بعد از مرگ اعضا بدن خود را وقف نیازمندان کنند. هفته‌ای بعد از آن در روزنامه اورشلیم پست اعلان شد که این عمل موفق‌آمیز بوده و حدود ۲۵ هزار نفر این پرسشنامه را امضاء کرده‌اند، در حالیکه بطور معمول ۵۰۰ نفر هر ماه این عمل را می‌پذیرفتند. در همان مقاله جودی زیگل خبرنگار خاطر نشان کرد که هنوز شکاف بزرگی بین عرضه و تقاضا است، صف تقاضا کنندگان کلیه ۵۰۰ نفر، در حالیکه ۱۲۴ نفر بیمار امکان دریافت کلیه را داشتند و از ۴۵ بیمار نیازمند کبد تنها ۲ نفر امکان دریافت با عمل پیوند در اسرائیل را داشتند، در چنین اوضاعی بود که مفقود شدن جوانان فلسطینی شروع شد.

من (منظور دونالد بوستروم نویسنده مقاله) در ساحل غربی بر روی کتابی کار می‌کردم که چندین بار توسط کارکنان سازمان ملل با من تماس گرفته شد. آن‌ها به این جنایت آشکار پی برده بودند که جوانان فلسطینی توسط ارتش اسرائیل دزدیده شده و اعضا بدن آنها غارت میشد ولی این کارکنان بدلیل دخالت مقامات اسرائیلی قادر به تحقیق در این مورد نبودند.

با ماموریت از طرف یک تلویزیون محلی به اطراف ساحل غربی و نوار غزه سفر کرده و با چندین خانواده فرزندانشان به خاطر اعضا بدنشان به سرقت برده شده بودند صحبت کردم. یکی از مخوف‌ترین این نمونه‌ها بلال احمد غنان بود. نام این جوان در لیست سپاه ارتش اسرائیل بود. او همیشه در مقابل حضور ارتش اسرائیل با سنگ مقابله میکرد و برای اینکه دستگیر نشود در کوهستان مخفی گاهی برای خود و دوستانش تهیه دیده بود.

در شبی که مانند بسیاری از شبها سربازان اسرائیلی در انتظارش بودند بلال احمد غنان به ده می‌آید تا مواد غذایی برای خود و دوستانش تهیه کند. سربازان اسرائیلی او را با شلیک تیر به زانو‌ها، شکم و سینه مجروح نموده و سپس علیرغم اعتراضات کارکنان سازمان ملل و هلال احمر که تیراندازی نیمه شب را شنیده و به صحنه جنایت آمده بودند، سربازان اسرائیلی زخمی را سوار هلیکوپتر کرده و به جای نامعلومی میبرند. بعد از ۵ شبانه روز جسد بلال احمد غنان به خانواده اش تحویل داده شد و در هنگام دفن بود که خانواده و مردم حاضر در محل می‌بینند که بدن او از زیر شکم تا زیر چانه شکاف خورده بود. خانواده بلال و بقیه خانواده‌هایی که پسرانشان سر به نیست شده بودند یقین داشتند که چه بر سر آنها آمده است. "**فرزندان ما به عنوان وقف کنندگان به اجبار اعضا بدن، مورد استفاده قرار میگیرند.**"

چرا اجساد کالبد شکافی میشدند وقتی که علت مرگ معلوم است؟ چرا نیمه شب جسد آنها تحویل خانواده‌هایشان میشد؟ چنین سوالاتی باعث شد که دونالد بوستروم در این مورد پس از تحقیق مقاله‌ای نوشته و عکس‌هایی تهیه کند. او سپس مقاله را برای چاپ به روزنامه داگنز نی هتر، یکی دیگر از روزنامه‌های معروف سوئد فرستاد. این روزنامه لیبرال که توسط خانواده بونی (۳) اداره میشود از چاپ این مقاله خودداری کرد. خانواده بونی بر از سرمایه داران یهودی است که اکثر روزنامه‌ها، جراید، کانال‌های تلویزیونی و مطبوعات را صاحب است. ولی روزنامه افتون بلادت که وابسته به حزب سوسیال دموکرات است به چاپ آن مبادرت کرد.

خشم اسرائیل از چاپ این مقاله حدی نداشت و از دولت سوئد خواست که این مقاله محکوم شود. به گفته روزنامه لیبرال دیگر سیدسونسکا (۴) که باز متعلق به خانواده بونی بر است این مقاله "الگوی همیشگی تئوری توطئه را دنبال میکند". و سفیر سوئد در تل آویو الیزابت بونی بر که از خانواده بونی بر است این مقاله را یک شوک و نفرت انگیز خواند. وزیر امور خارجه سوئد کارل بیلد (۵) در وبلاگ خود نوشت "چنین موضوعاتی می‌توانند آنتی سمیتیسم (ضد نژاد یهود) را باعث شوند... و دولت اسرائیل به سختی دولت سوئد را تحت فشار قرار داده بود تا اینکه مسئول بخش فرهنگی روزنامه افتون بلادت، خانم اوسا لیندبروری و دو خبرنگار را مامور کرد تا به منطقه رفته و در این مورد تحقیق کنند. اما آن‌ها نیز در گزارش خود تمام نوشته‌های دونالد بوستروم را تایید کردند و این‌ها تنها دولت اسرائیل را به سکوت وا داشت بلکه نظر منفی مردم سوئد به اسرائیل را بیشتر قوت بخشید.

در حقیقت از این نوع گزارش ها فراوان است، بطور مثال چند روزنامه اسرائیلی گزارشی را چاپ کردند که در مورد سه جوان فلسطینی بود که در نزدیکی خان یونس در نوار غزه کشته شده و روز بعد جسد آن ها که بطور وحشیانه ای تکه پاره شده بود به خانواده هایشان پس داده شد .

هر چه بیشتر در این مورد تحقیق شود به عمق جنایات و وحشیگری اسرائیل بیشتر پی برده میشود. در سراسر دنیا هر جایی که قاچاق انسان ها (برای استفاده از اعضای بدن آن ها) در جریان باشد دست اسرائیل و اسرائیلی در کار است. آنچه در نیو جرسی اتفاق افتاد فقط نمونه افشاء شده آن است و نمونه های دیگر چنین است.

ترکیه : یک پروفیسور اسرائیلی بنام زاکی شاپیرا به جرم برداشتن اعضاء بدن از ترک ها که هنوز زنده بودند دستگیر شد.

آفریقای جنوبی : نیویورک تایمز در مورد قاچاق انسان از آفریقای جنوبی به برزیل توسط یک گروه اسرائیلی گزارشی چاپ کرد.

برزیل : یک افسر اسرائیلی بنام جدالیا توبر، بخاط تشویق انسان های فقیر به فروش اعضاء بدن خود دستگیر شد. او این اعضاء را برای اسرائیل میخواست.

اوکراین : روزنامه اورشلیم پست در مورد دستگیری یک گروه قاچاقچی اسرائیلی گزارشی چاپ کرد که در رابطه با اعضاء بدن فعالیت می کردند .

در بیشتر موارد اسرائیلی ها دکتر، قاچاقچی انسان، خریدار انسان! و یا دریافت کننده اعضاء بدن بوده اند. طبق نوشته روزنامه اسرائیلی هارتز(۶) اسرائیل تنها کشور جهان است که اعضاء بدن به دست آمده از راه های غیرقانونی، قانونا به بدن نیازمند پیوند زده میشوند.

این چنین است که اخلاق با شیوه تحصیل شیئی مورد نیاز پیوند میخورد. نمونه این اخلاق در گفته خاخام بزرگ ایزاک گینزبورگ (۷) مشهود است که میگوید: " این حق یک یهودی است که در صورت نیاز کبد را از یک غیر یهودی بگیرد زیرا زندگی برای یک یهودی بیشتر ارزش دارد همان گونه که زندگی برای یک غیر یهودی نسبت به یک حیوان بیشتر ارزش دارد." و نیز وکیلی اسرائیلی که در مصاحبه با مجله مارکر (۸) گفته بود "یک عضو بدن فقط یک کالا است و مانند هر کالایی دیگر میتوان آن را خرید یا فروخت."

با چنین اخلاقی است که فاصله بین کلیه خرید شده و کلیه دزدیده شده از تن یک فلسطینی جدا میشود. این دقیقا همان اخلاقی است که اجازه میدهد همه چیز فلسطینی ها را نابود کنند تا بتوانند "دیوار" بسازند. اسرائیل دیوار میسازد، ولی نه تنها دیواری که فلسطین را به چندین و چند تکه تقسیم کرده و مردم را از هم جدا میکند، بلکه دیواری از "خبر" میسازد. سعی میکند روزنامه ها را صاحب شود، رادیو و تلویزیون را کنترل کند، جراید و مطبوعات را کاملا در اختیار بگیرد و سیاستمداران و احزاب را به خود نزدیک کند تا بهتر بتواند افکار عمومی را کنترل کند، تا در نهایت بیگناهی جنایتکار نشان داده شود و جنایتکاری جایزه صلح بگیرد.

براستی این آنتی سمینتسم تا به کی جذابیت خودش را دارد؟ کارلا دل پونته (۹) رئیس دادستانی دادگاه بین الملل بخش بالکان در سال ۲۰۰۸ در کتاب "شکار" چنین نوشت "تحت فرماندهی ارتش آزادیبخش کوسوو که هم پیمان ناتو و آمریکا است صدها جوان صرب به اتهامات واهی دستگیر و با کامیون به شمال آلبانی برده شده و در آنجا عضوی از بدن آن ها را بریده بودند. و بعد بعضی از آن ها را آن قدر زنده نگهداشته بودند تا دوباره نیازی به عضو دیگر پیدا شده بود." کارلا دل پونته خانه هایی را که این جنایات در آنها اتفاق افتاده بود از نزدیک دیده و حتی آن هایی را که در آن اعمال دخالت داشتند ملاقات کرده بود.

یادداشت های کارلا دل پونته هرگز کسی را بر علیه آلبانی بر نی انگیخت و هرگز کسی او را " آنتی آلبانی" ننماید. البته که می توان بر علیه هر کسی بود بجز صهیونیست، زیرا او خودش را در پشت " آنتی سمیتسم" پنهان کرده است ولی این امر دیگر در بین مردم دنیا جذابیت خودش را دارد از دست میدهد. دستگیری خاخام ها در نیوجرسی و مقاله دونالد بوستروم دو نمونه از آن است.

مهمترین سند و مدرک برای غیر اخلاقی بودن این شیوه تهیه اعضاء بدن، خشم دولت اسرائیل است. که به جای مقابله با این واقعیات به دروغ متوسل شده و همه چیز را تکذیب می کند اما خورشید را برای همیشه نمی توان زیر ابر سیاه پنهان نمود به خصوص که این واقعا غیر قابل تحمل است که سربازان اسرائیلی عضوی از بدن یک فلسطینی را بردارند و بعد او را بکشند. ولی این جنایت را نباید صرفا در این محدوده دید ، وقتی که یک مکانیک در دیترویت برای از دست ندادن خانه رهنی خود کلیه اش را به دست جراح می سپارد، وقتی اعضای بدن یک کارگر اوکرائینی توسط یک سرمایه دار مودب غارت میشود و وقتی یک روستایی هندی باید عمری جان بکند تا قروض خود را به ارباب پرداخت کند، در چنین شرایطی بلی هر انسان فقیری در این کره خاکی یک فلسطینی است.

پاورقی ها

- AFTON BLADET -1
- Donald Bostrom -2
- Bonnier -3
- Syd Svenska-4
- Carl Bildt-5
- Ha´aretz-6
- Yitzhak Ginzburg -7
- The Marker -8
- Carla Del Ponte -9